

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 183-1905)

Originalt emne

Foreninger

Foreninger/Haandværksmesterforeninger

Næringsvæsen

Næringsvæsen/Forskellige Næringsdrivende

Slagtehuset og Kvægtorvet

Slagtehuset og Kvægtorvet/Slagtehuset

Uddrag fra byrådsmødet den 12. oktober 1905 - side 7

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 183-1905)

Der forelaa Andragende fra Slagterforeningen og samtlige Eksportører om, at Slagtehuset maa blive indrettet for Eksportslagtning.

Filtensborg bemærkede paa vedkommende Udvalgs Vegne, at Slagtehuset vel ikke var bygget med Eksportslagtning for Øje, og derfor kunde have sine Mangler i saa Henseende, men hidtil havde det dog kunnet tilfredsstille de Fordringer, som den stadig stigende Eksportslagtning havde stillet med Hensyn til Slagteplads o. l. Naar der imidlertid i Andragendet ankedes over, at der ikke var Sporforbindelse mellem Slagtehuset og Jernbanen, maatte det indrømmes, at dette var en meget væsentlig Mangel, idet Kødet led alt for meget ved at haandteres saa ofte, som Tilfældet var her, idet man maatte køre det pr. Vogn fra Slagtehuset til Banen. Udvalget indstillede derfor, at man søgte tilvejebragt den ommeldte Sporforbindelse, idet man dog foreløbig kun tænkte sig at anvende Hestetræk ad denne. En saadan Sporforbindelse, der let kunde indrettes, vilde koste ca. 10000 Kr.,

medens den, forsaavidt den skulde indrettes med Brug af Lokomotiver for Øje, vilde blive omtrent dobbelt saa dyr. Til Dækning af Udgiften til Sporet, der var tænkt afholdt af Slagtehusets almindelige Overskud, agtede man at opkræve en yderligere Afgift af 50 Øre for hvert til Eksport slagtet Kreatur. Da der i det i denne Rigsdagssamling fremkomne Forslag til en ny Kødkontrollov, der var undergaaet betydelige Forbedringer siden dets Fremsættelse i sidste Samling, saavidt ham bekendt, indeholdtes en Bestemmelse om, at den ene Bys Kontrol skulde respektere den andens, saaledes at man kunde indføre Kød, der var kontrolleret et Sted, til en anden By uden paany at lade det undersøge der, vilde der sikkert blive en Del Handel med Kød mellem de forskellige Byer. Ogsaa af Hensyn hertil var det af Betydning at faa den nævnte Sporforbindelse, for at Slagterne her kunde blive i Stand til at tage Konkurrencen op med Slagterne i andre Byer.

Nørgaard troede, at det af Slagtehusudvalget foreslaaede Sporanlæg var en særdeles fornuftig Foranstaltning, som man godt kunde gaa med til; blot var han ked af, at man kun paatænkte at indrette den til Anvendelse for Hestetræk, der efter hans Mening var uheldig. Han skulde iøvrigt bede oplyst, om man ikke havde forsøgt at faa et Samarbejde angaaende Anlægget i Stand med de Petroleumsselskaber, der havde Oplagsplads bag Slagtehuset, og som havde faaet Tilladelse til at anlægge Spor fra disse.

Jul. Andersen beklagede, at Udvalget kun paa et enkelt Punkt havde ment at kunne imødekomme Andragernes Ønsker. Skulde man nogensinde komme dertil, at Aarhus kunde anses som Sæde for en betydelig Eksportslagtning, maatte man sikkert ogsaa paa alle Maader tilvejebringe de bedst mulige Betingelser for en saadan Slagtning. I hvert Tilfælde var den foreslaaede yderligere Afgift af 50 Øre pr. Kreatur for høj, hvis man kun tænkte til Gengæld herfor at ville anlægge det ommeldte Spor.

Filtenborg kunde oplyse, at man havde forhandlet med de nævnte Petroleumsselskaber, af hvilke det ene havde erklæret sig villigt til Samarbejde i den ommeldte Henseende, medens det andet endnu ikke havde svaret paa den til dette rettede Henvendelse. Naar man foreløbig kun agtede at indrette Sporet til Kørsel med Hestetræk, stod dette ogsaa i Forbindelse med, at man gik ud fra, at der, naar de ny Havneanlæg blev færdige, vilde finde en Omlægning af Sporene paa Havnens Terræn Sted. Til Jul. Andersen skulde han sige, at Eksporten til Tyskland kun var et Aar gammel, og man havde ingensomhelst Garanti for, at den vilde fortsættes. Det var derfor lidt for tidligt nu at sætte sig i stor Bekostning til Opførelse af særlige Slagte- og Kølehuse osv. Skulde det vise sig, at Eksporten virkelig

havde en Fremtid for sig, kunde man altid tage Spørgsmaalet op igen.

Jul. Andersen var ikke blind for, at der var nogen Risiko forbunden med et Forsøg paa at ophjælpe Eksportslagtningen her, men jo bedre Betingelser man skaffede for en saadan, desto større Sandsynlighed var der for at opnaa et heldigt Resultat. Han vilde derfor bede Udvalget endnu en Gang overveje, om der ikke var Anledning til at strække sig noget videre for at imødekomme Andragernes Ønske.

Det vedtoges at bemyndige Udvalget til at tilvejebringe Overslag betræffende Anlæget af den ommeldte Sporforbindelse.

